

Nr 187.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående pension å allmänna indragningsstaten åt förre schaktmästaren vid statens järnvägsbyggnader August Andersson; gifven Stockholms slott den 19 april 1912.

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen medgifva,

att förre schaktmästaren vid statens järnvägsbyggnader August Andersson må från och med månaden näst efter den, då han erhåller entledigande från nu innehafvande anställning vid samma järnvägsbyggnader, under sin återstående lifstid åtnjuta en årlig pension från allmänna indragningsstaten till belopp af 600 kronor, dock med villkor att, därest han framdeles skulle erhålla anställning med aflöning af statsmedel, pensionsbeloppet skall för den tid, anställningen varar, minskas med ett belopp, motsvarande den nya aflöningen, eller, om denna uppgår till högre belopp, under tiden upphöra att utgå.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

Axel Schotte.

Utdrag af protokollet öfver civilärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 19 april 1912.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern STAAFF,
 Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve EHRENSVÄRD,
 Statsråden PETERSSON,
 SCHOTTE,
 BERG,
 BERGSTRÖM,
 friherre ADELSWÄRD,
 PETRÉN,
 STENSTRÖM,
 LARSSON,
 SANDSTRÖM.

Departementschefen, statsrådet Schotte anförde vidare:

Uti skrifvelse den 19 mars 1912 har järnvägsstyrelsen gjort framställning om beredande af pension åt förre schaktmästaren vid statens järnvägsbyggnader August Andersson.

Järnvägsstyrelsen har därvid meddelat följande:

Andersson, som är född den 1 november 1843, har sedan år 1883 haft anställning vid statens järnvägsbyggnader, med undantag af år 1897. Under denna tid har Andersson tjänstgjort vid statens järnvägsbyggen i öfre Norrland till en början som arbetsförman åren 1883—1885, därefter som schaktmästare åren 1886—1891 och vidare som materialvakt åren 1891—1894. I egenskap af schaktmästare anställdes Anderson ånyo år 1895 vid Umeå—Vännäsbanan samt har sedermera, frånsedt år 1897, i samma egenskap kvarstått till slutet

af år 1910. Åren 1903—1904 var Andersson urståndsatt att arbeta på grund af sjukdom, som han enligt uppgift ådragit sig vid statens järnvägsbyggnader. Från år 1905 har Andersson haft anställning vid statsbanan Morjärv—Lapträsk och därvid under de senaste åren på grund af tilltagande sjuklighet endast kunnat utföra göromål af mindre ansträngande beskaffenhet. Från 1911 års början användes Andersson såsom skrifbiträde.

Andersson har af vederbörande arbetschefer och öfrigt befäl, under hvilka han tjänstgjort, erhållit goda vitsord för visad duglighet och pålitlighet samt gjort sig känd för ett hedrande uppförande.

Enligt ingifvet läkarbetyg är Andersson på grund af kronisk ledgångsreumatism och hjärtlidande nu och för framtiden oförmögen till arbete; och styrelsen anser det icke vara osannolikt, att den sjuklighet, hvaraf Andersson lider, till icke ringa grad får tillskrivas de på hälsan menligt inverkan förhållanden, under hvilka järnvägsbyggnadsarbeten ofta nog äga rum.

Beträffande Anderssons aflöningsförmåner vid statens järnvägsbyggnader meddelar järnvägsstyrelsen, att han under åren 1898—1910 åtnjutit arfvode till belopp af 5 kronor om dagen för den tid, han därunder varit i arbete, och från och med år 1911 såsom skrifbiträde uppburit aflöning af 60 kronor i månaden.

Då Andersson till följd af hög ålder och iråkad sjukdom ej vidare är förmögen att genom eget arbete bidra till sin utkomst, har styrelsen, med vitsordande af Anderssons under tjänstetiden ådagalagda nit och skicklighet, ansett det vara med rättvisa och billighet öfverensstämmande att åtgärder vidtagas i ändamål att bereda Andersson pension under hans återstående lifstid.

I afseende å det pensionsbelopp, som för Andersson kan ifrågakomma, erinrar styrelsen, att Riksdagen, på därom af Kungl. Maj:t gjord framställning, år 1909 medgifvit, att den pension, som år 1894 beviljats schaktmästaren vid statens järnvägsbyggnader Johannes Jonsson till belopp af 480 kronor, finge höjas till 900 kronor, hvarigenom den skulle komma att uppgå till ungefär 45 procent af Jonssons då innehafda årsaflöning eller 1,980 kronor jämte inkvarteringsersättning. Styrelsen har ansett sig böra erinra härom, emedan styrelsen håller före, att enahanda grundsats bör följas äfven i nu föreliggande fall, dock med den modifikation, som föranledes däraf, att Andersson dels innehar kortare tjänstetid än Jonsson, särskildt såsom schaktmästare, dels ock under de sista åren af sin anställning vid järnvägsbyggnaderna i följd af väsentligt minskad arbetsförmåga ej varit i stånd att uppdrifva sin

årsförtjänst till närmelsevis det belopp, som han vid full arbetsduglighet kunnat erhålla. Vid en beräknad medelaflöning af 5 kronor om dagen skulle Andersson enligt anförda grunder vara berättigad till en pension af omkring 800 kronor om året, motsvarande ungefär 45 procent af sagda medelaflöning. Med hänsyn tagen till nyss åberopade omständigheter synes det emellertid styrelsen, som om pensionsbeloppet i föreliggande fall skäligen kunde bestämmas till 600 kronor.

På grund af det anförda har styrelsen hemställt, det tacktes Kungl. Maj:t föreslå Riksdagen medgifva, att Andersson må från och med månaden näst efter den, då han erhåller entledigande från nu innehafvande anställning vid statens järnvägsbyggnader, under sin återstående lifstid å allmänna indragningsstaten åtnjuta årlig pension till belopp af 600 kronor, dock med villkor att, därest han framdeles skulle erhålla anställning med aflöning af statsmedel, pensionsbeloppet skall för den tid, anställningen varar, minskas med ett belopp, motsvarande den nya aflöningen, eller, om denna uppgår till högre belopp, under tiden upphöra att utgå.

Till följd af nådig remiss har statskontoret afgifvit utlåtande i ärendet den 29 mars 1912 och därvid tillstyrkt bifall till järnvägsstyrelsens framställning.

Departements-
chefen.

Då, enligt hvad som framgår af järnvägsstyrelsens utredning, staten under en tid af omkring 28 år tagit Anderssons arbetskraft i anspråk, synes det billigt, att något understöd beredes honom under hans återstående lifstid. I enlighet med denna uppfattning hafva ock vid åtskilliga tillfällen pensioner af Kungl. Maj:t och Riksdagen beviljats åt personer, som visserligen icke innehaft ordinarie anställning i statens järnvägars tjänst, men under lång tid pliktroget utfört arbete för dess räkning.

Beträffande Andersson torde jämväl böra tagas i betraktande, att den sjuklighet, hvaraf han lider, lär kunna anses i icke ringa mån ådragen i tjänsten.

Det af järnvägsstyrelsen föreslagna pensionsbeloppet synes mig äfven vara skäligt.

På grund af hvad jag sålunda anført får jag hemställa, att Kungl. Maj:t tacktes föreslå Riksdagen medgifva,

att förre schaktmästaren vid statens järnvägsbyggnader August Andersson må från och med månaden näst efter den, då han erhåller entledigande

från nu innehafvande anställning vid samma järnvägsbyggnader, under sin återstående lifstid åtnjuta en årlig pension från allmänna indragningsstaten till belopp af 600 kronor, dock med villkor att, därest han framdeles skulle erhålla anställning med aflöning af statsmedel, pensionsbeloppet skall för den tid, anställningen varar, minskas med ett belopp, motsvarande den nya aflöningen, eller, om denna uppgår till högre belopp, under tiden upphöra att utgå.

Till denna departementschefens af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställen täcktes Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten lämna nådigt bifall, och skulle proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar:

Ur protokollet:

Niklas A. Lindhult.